

§ 397. Parterne har adgang til at indsende skriftlige udtalelser til den ret, hvortil afgørelsen kæres. Udtalelser, der fremkommer til retten senere end 10 dage efter afgivelsen af den i § 396, stk. 3, nævnte meddelelse, tages kun i betragtning, såfremt der endnu ikke er truffet afgørelse i sagen.

Stk. 2. Den ret, hvortil afgørelsen kæres, kan fra parterne og den ret, hvis afgørelse kæres, indhente oplysninger eller erklæringer.

§ 398. Retten træffer ved kendelse afgørelse i sagen på det indkomne skriftlige grundlag.

Stk. 2. Hvor særlige grunde taler derfor, kan retten bestemme, at der skal foretages mundtlig forhandling. Parterne opfordres i så fald til at give møde. Udebliver den kærende, afvises kæremålet.

Kapitel 38

Ekstraordinær genoptagelse og anke

§ 399. Højesteret kan undtagelsesvis tillade, at en af retten afgjort sag genoptages, når:

- 1) det må anses for overvejende sandsynligt, at sagen uden ansøgerens fejl har været urigtigt oplyst, og at sagen efter en genoptagelse vil få et væsentlig forskelligt resultat,
- 2) det må anses for givet, at ansøgeren kun ad denne vej vil kunne undgå eller oprette et for ham indgribende tab, og
- 3) omstændighederne i øvrigt i høj grad taler for genoptagelse.

Stk. 2. Højesteret kan under de i stk. 1 nævnte betingelser tillade, at en dom, der er afsagt af landsret eller byret, ankes efter udløbet af den i § 372, stk. 2, 4. pkt., nævnte frist på ét år.

Stk. 3. Højesteret bestemmer, hvordan en ansøgning om tilladelse efter stk. 1 eller 2 skal behandles, og om lovens almindelige regler skal fraviges ved den fornyede behandling af sagen.

Stk. 4. Når tilladelsen er givet, kan højesteret eller den ret, der behandler sagen, efter anmodning bestemme, at virkningerne af den afsagte dom skal stilles i bero. Sådant bestemmelse kan betinges af, at der stilles sikkerhed.

Stk. 5. Afkald på retten til ekstraordinær genoptagelse og anke er ikke bindende.«

54. § 446 ophæves.

55. I § 452, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 304« til: »§ 344, stk. 2,«.

56. I § 454, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 436, jfr. § 397,« til: »§ 372, stk. 2,«.

57. I § 456 r, stk. 7, 1. pkt., ændres »§§ 423, stk. 3, og 424, stk. 3,« til: »§ 399, stk. 4,«.

58. Kapitel 43 affattes således:

»Kapitel 43

Sager om umyndiggørelse og lavværgemål

§ 457. Anmodning om umyndiggørelse kan fremsættes af

- 1) den, der ønsker at blive umyndiggjort,
- 2) den pågældendes ægtefælle, slægtninge i op- eller nedstigende linie, søskende, værg, lavværg eller
- 3) politimesteren (politidirektøren).

Stk. 2. Anmodning om anordning af lavværgemål kan fremsættes af den, der ønsker at blive sat under lavværgemål.

§ 458. Anmodningen indgives til byretten på det sted, hvor den, der søges umyndiggjort eller sat under lavværgemål, har hjemting. Har den pågældende ikke hjemting her i riget, indgives anmodningen til den ret, som justitsministeren bestemmer.

Stk. 2. Anmodningen skal så vidt muligt ledsages af skriftlige beviser for de omstændigheder, der kan begrunde, at den pågældende umyndiggøres eller sættes under lavværgemål.

§ 459. Som parter anses den, der søges umyndiggjort eller sat under lavværgemål, og den, der har fremsat anmodningen om umyndiggørelse.

Stk. 2. Hvis en person, der søges umyndiggjort, ikke selv har antaget en advokat, skal retten beskikke en advokat for den pågældende, medmindre denne giver sit samtykke til umyndiggørelsen eller befinder sig i en sådan tilstand, at han ikke forstår betydningen af umyndiggørelsen. Retten kan i øvrigt